

Ábyrgdarblaðstjóri: **Jan Müller**
Fyrirakssjóni: **Kristján Dahl**
Ljósmyndari: **Kaimar Lindenskov**

Bláðráð: **Randi Jacobsen - Dagny Joensen - Tórtim Smith - Hiltmar Jan Hansen - Justinus Eldesgaard**

Útgevandi: **P/1 Sosialurin**
Uppseting: **P/1 Sosialurin**
Prent: **P/1 Pressan 1981**

Bústaður: **Argjavegi 28 Argjum**
Tíðindi: **11820**

Postadr.: **Postsmoga 76**
110 Tórshavn
Telefax: **14720**

1. mai

OKKUM nýttist ongan 1. mai til at siga okkum, at alt í Føroya landi ikki longur er so gott sum onkuntíð. Men 1. mai hava – og skulu vit hava.

FYRST og fremst til at verja vinnun rættindi – og sum tíðirnar nú eru – eisini við atlit til «móti hvørjum» hesi rættindi skulu verjast.

NÍÐURLAGNUM um, at verkafólk er størsta útreiðsla hjá «vinnuni» eru vit heldur ikki upp undir henda 1. mai stoppin undan. Kanska hevði tað eisini verið lægt so sum vinnan meylar um okkara vánaliga kappingarferi sammett við tað í grannalöndunum. Onki er kortini óført, tá talan er um vinnustudningamar allar hjá okkum, sum flestallir liggja fleiri klassar oman fyrir teir hjá okkara kappingarneytum. Og hvørji, sum gjalda skulu, vita vit.

ALSAMT minkandi realløn er sjálf-sagt ein syndarlíkur partur av gerandisdegnum hjá løntakarum sum heild og ólúka hjá teimum tímaløntu, ið bert hava hendurnar á á lita.

TÓMU hendurnar gerast alsamt fleiri, men fyrir tað skuldi tað ikki verið nøkur náttúrlig, at tær enn virknu vóru so minni verdar.

MEN soleiðis skikka «friú marknaðarkreftirnar» sær also eisini hjá okkum – væl at merkja mótevnis teimum, ið ikki hava bankar, grunnar ella hálfvaller-aðar vinnupolitikarar í rygginum.

SOLEIÐIS hevur verið, men um vón er fyrir broyting kunnu vit bert gita um. Kortini er tað hent, at mest arbeiðs-fremjandi vinna á landi, flakavirkini, nú skulu klæðast í nýggjan ognar- og fyrirsitingarbúna – og kann hetta, skulu vit taka fólkaflokkinn fyrir fullt – lata upp fyrir nýggjum leikluti hjá verkafólki í hesi vinnu.

TAÐ var avgjørt einki galið við gomlu skipanini, har okisavmarkað verkafeløg saman við kommunum og einum slæð av almennum studningi áttu virkni. Tað, sum bagdi var helst partvis, at hesi virki mangan gjørdust gislar hjá ávisum skipum, og at framleiðslan sum fráleið ið alt ov stóran mun varð treytað av alsamt vaksandi studningi, so fáur – og avgjørt ikki vanliga arbeiðsfólk á hesum virkjum – rættu-

liga kundi hava fatan av hvat, ið veruliga átti at bera til rakstrarliga.

LÖNIR, niðurskurður ella hækking, er eitt – men tað, sum einamest ræður um hjá okkara tímalønta verkafólki í dag er aftur at koma sær frammat hesum fyrir landið alt livsneyðugu vinnutólum – hesuferð sum altíð við áhuga fyrir at fáa tómu hendurnar aftur til verka, men eisini við ábyrgd fyrir at tað skal bera til.

PENGAR eru ikki nógvir í landinum og onkuntíð orkaðu feløg og kommunur meira. Vón okkara er kortini, at hetta verður nakað av tí, vit fara at uppliva við endurreisnini av flaka- og aðrari fiskatílvirkning á landi.

EIN arbeiðari er altíð sína løn verdur, verður sagt. Men eydnast okkum av hesum, nýttist okkum verkafólki ikki bara at hoyra slíkt frá øðrum, men vita tá betri enn nakar annar, hvat egna verk okkara er vert.

Í GRUNDINI átti hetta at verið ein vælsignaður lætti hjá falleraðu kapitalist-unum øllum, sum so leingi siga seg at hava hildið liv í føroysku verkafjöldini.

KRØV er eitt, ábyrgd annað. Men ikki fyrr enn ávirkan fæst á egið verk, kann veruliga talan verða um at seta hesi bæði avvigað hvørt upp imóti øðrum.

TÁ tær tróta í ólukkumát sum nú – krónurnar og oyruni, er skiligt, at verkafólkaleiðarar hava lagt størsta dentin á hetta. Hinvegin kann spurningurin kanska við størri rætti enn nakrantíð setast, um tíðin ikki er komin til at brynja seg av álvara til størri beinleiðis luttøku í okkara «vinnu» – ikki longur bara út frá einum arbeiðsskapandi sjónarmiði, men avgjørt tí, at ferðin á eini møguligari «menning» ella «viðari afturgongd» til eina og hvørja stund fyrst og fremst viðkemur okkara verkafólki, sum altíð hava verið tey fyrstu, ið ligið hava eftir á, tá illa gekk.

TALIÐ 1. mai um krónur og oyru, hundsviðferð og skilaleysan politikk – men eisini um, hvussu verkafólk áttu fær ábyrgd og skilagóðan vinnuligan rakstrarrátt. Góða eyðnu við tí.

1. mai

Onkur hevur fortalt mær, at eitt arabiskt orðatak sigur, at tað sagda orðið er ikki longur tít og. tað er sum ein ørvur, ið ikki vendir aftur til bogan.

Hetta orðatak er ein álvarslið áminning til øll, sum brúka orðið í skrift og talu. Tá ið ónd og vánalig orð fella í eina unga sál, kunnu tey taka ilt fyrir seg í hugaheiminum eins og bakteriar í blóðinum, meðan góð orð kunnu liggja og grógvá, til tey ein vakran dag næla og

kanska fara at bera vakra og góða frukt.

Tessvegna hoyra orð og ábyrgd saman.

Í hesum døgum mugu vit, sum búgva í Føroyum, á-sanna, at fólksins røðarar, tað vil siga lögtingsmenn og landsstýrismenn, ikki hava kent og eftir øllum at døma framhaldandi ikki kenna hesa grundleggjandi reglu í tí kristna mannalívinum, at orð og ábyrgd hoyra saman.

Um vit halda okkum til tað arabiska orðtakið, so mugu vit á-sanna, at lögtingið og landsstýrið í mong ár hava verið mannað við sonnum ørvagarpum, tí orð hava ikki trótið úr teirra munni, men hvar er gróðurin, og hvar er tann vakra og góða fruktin, spyrja vit øll. Vit hóma onki annað enn ókrútt og órøkt í tí føroysku veltuni.

Man sannleikin ikki vera tann, at ábyrgdin, hetta sáðkykni til orðið, sum gevur vakra og góða frukt, varð skúgvad til viks og tveitt fyrir borið?

JAPAN HANDSKAR

ADC

Heilsølan

Láarvegur 14 - Tórshavn
Tlf. 15828 - Fax 15893

Og nú standa vit her, fjórði og hvør vinnuførur føroyingur í vinnuløysi og vónloysi, spyrjandi: nær fara hesir eitrandi ørvarnir, hesi orð uttan ábyrgd at halda uppat, nær fara vit aftur at kunna siga: Í Føroyum er gott at búgva?

Ella fara orð Jóhannesar Paturssonar at ganga út: »Á, neyðara landsmenn, hvat hava tit gjørt. Tit dripið hava Føroyingin í Føroyum«?

Livst so spyrst.

DEKKSKIFT

Vit
SKIFTA & AVBALANSERA
dekk SERA BÍLIGA

Eisini um kvældið og í vikuskiftinum.

Lágprísverkstaðið
Fa. R. T. Bilar
Reynsgøta 15
160 Argir Tlf. 18125

Men eitt er heilt vist, og tað er tað, at um vit ikki duga at manna okkara lögting við kvinnum og monnum, sum kenna ta einfaldu moralreglu, at orð uttan ábyrgd eru betri ósøgd, verð-

ur ongin glotti at hóma fyrir stavn.

Gævi satt at 1. mai gjørdist okkara verjigardur um orðið við ábyrgd.

Malan Mohr

Storno

900
MHZ

vigar bert
235 gr.

Storno
Handan A 6 - Tórshavn
Tlf. 14414 - Fax. 18045

THOMSON

LANDSINS
LÆGSTU.
PRÍSIR

Dygdar sjónvörp í nógvum ymsum støddum og sniðum.

Satronic
Saltangará Tlf. 48940

FRAMSÝNING leygardag 1. og sunnudag 2. mai kl. 14.00-18.00

Nú hevur tú møguleikan at siggja tey nógvu góðu tilboðini uppá kókar, baðirúm og hvítvørur, tá tað liggur best fyrir hjá tær. Stokk inn á gólvíð leygardagin ella sunnudagin. Vit bjóða ein kopp av kaffi. Sola, levering og avrokning kann ikki fara fram í nevnda tíðarskeiði.

KØKSCENTRIÐ P/F

Smyrilsvægar 6 • P.O. Box 3182
FR-110 Tórshavn • Færø Islands
Tlf. (+298) 19718 • Fax (+298) 19719

- handilin við tí góðu tænastuni -